

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003 ΕΤΟΣ 53ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 920 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 2003

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Κεντρικὸν Λιμένα Πειραιῶς
προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου Β'.

Ὁ χορός τῶν ψαλτῶν ὑπὸ τὸν Ἀθανάσιον Ἰωαννίδην.

Οἱ Ἀρχιερεῖς ἔμπροσθεν τοῦ ποιμνίου.

Μέρος τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας διὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ὁ ἐφετινὸς ἑορτασμός ἐν Πειραιεὶ ἦτο ὁ λαμπρότερος τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπὴ μήκους ἐνός χιλιομέτρου (κατὰ μαρτυρίαν τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως) ἐξεκίνησεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Φιλίππου Πειραιῶς, ὅπου εἶχε τελεσθῇ Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργὸν εἰς τό ὅποιον προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Προεπορεύετο ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Σαλαμίνας καὶ ἠκολούθουν ἐν παρατάξει οἱ σημαioφόροι τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν φέροντες τό ἔνδοξον σύμβολον τοῦ Ἔθνους, τὰ Ἱερά λάβαρα, τὰ ἐξαπτέρυγα, νεανίσκοι καὶ νεάνιδες μέ ἐθνικάς ἐνδυμασίας δίδοντες τό μήνυμα ὅτι ἡ νεολαία τῶν Γ.Ο.Χ. τιμᾷ τὰς παραδόσεις τῆς ἀμωμήτου πίστεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἐν συνεχείᾳ ἐπαιάνιζεν ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Παιανίας, προπορευομένη τῶν ἐκπροσώπων τοῦ τάγματος τῶν Μοναχῶν. Ἠκολούθη ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Πυρροσβεστικοῦ Σώματος προπορευομένη τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὴν χοραρχίαν τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἰωαννίδη, πρό τῆς Ἱερᾶς εἰκόνης τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου τὴν ὁποίαν ἔφερον εὐσταλεῖς εὐζωνες περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ νεάνιδας μέ παρδοσιακάς ἐνδυμασίας τῆς νήσου Σαλαμίνας.

Ὁ Ἱερός Κλήρος μέ σεβάσμιον παράστημα κατὰ τάξιν ἐπορεύετο περιβάλλων τιμητικῶς τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐν μέσῳ τῶν διακόνων. Εἰς τὴν λιτανευτικὴν πομπὴν μετεῖχον οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τελετάρχης ἦτο ὁ Πανοσολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

Τὴν ἄφιξιν τῆς πομπῆς εἰς τὴν ἐξέδραν, ὑπεδέχθη ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος παρτεταγμένη τιμητικῶς καὶ περιστοιχιζούσα τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσόστομον Β' καὶ τὸν Σεβ/τον Μητρ/την Χίου κ. Στέφανον οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν χαρὰν νὰ ἀντικρύσουν εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν μεγαλειώδη πομπήν.

Μετά τὴν τελετὴν τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἀντήχησεν εἰς τὸν χώρον τοῦ Πειραιικοῦ Λιμένος ὁ λόγος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

«Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη
καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται».

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς
Τίμιον πρεσβυτέριον

Ἀξιότιμοι Κύριοι εκπρόσωποι τῆς πολιτείας.
 Λαε τοῦ Κυρίου περιούσιε, ὁ πιστός φύλαξ τοῦ παντί-
 μου θησαυροῦ τῆς ὀρθοδοξίας.

Ἡ τῆς ἐπικεφαλίδος ρῆσις εὔρε τὴν πραγμάτωσίν
 τῆς ἐν Χριστῷ ἐπὶ δύο χιλιετηρίδας, ἀρχῆς γενομέ-
 νης ἀπὸ τοῦ βαπτισμοῦ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος,
 ὁπόθεν ἄρχεται καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς του εἰς
 τὸν κόσμον.

Τὴν μαρτυρίαν περὶ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, δίδει ὁ
 ἴδιος ὡς θετικωτέραν πάσης ἄλλης περὶ ἑαυτοῦ,
 «Ἐγὼ εἰμί τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωαν. 11-12).
 Τοῦτο τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας ἔλαμψεν εἰς τὸν κό-
 σμον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ φωτισθέντες δι'
 αὐτοῦ ἄνθρωποι, ἐγένοντο οἱ σοφοὶ ρήτορες τῆς
 οἰκουμένης καὶ ποδηγέται τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν
 ἀλήθειαν περὶ Θεοῦ καὶ περὶ προορισμοῦ τῆς ὑπάρξε-
 ως μας, μέ προϋπόθεσιν τοὺς παρακατιώντας λόγους
 τοῦ Σωτῆρος, «ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ
 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

Ἐντεῦθεν, ἐκπηγάζει καὶ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας
 τῶν ἀνθρώπων μέ ἀφετηρίαν τὸ πρῶτον καὶ μέγα
 μυστήριον τοῦ θεοῦ βαπτίσματος.

Πρὸς τοῦτο, βαπτίζεται ὁ ἀναμάρτητος Ἰησοῦς
 ἐν τῷ Ἰορδάνῃ διὰ τὸν ἁγιασμόν τοῦ ὕδατος καὶ τὴν
 φανέρωσιν τῶν κεκρυμένων ἀπορρήτων τοῦ μυστη-
 ρίου.

Βαπτίζεται ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Τριαδικὴ Θεότης γί-
 νεται ἐμφανὴς εἰς τὸν κόσμον.

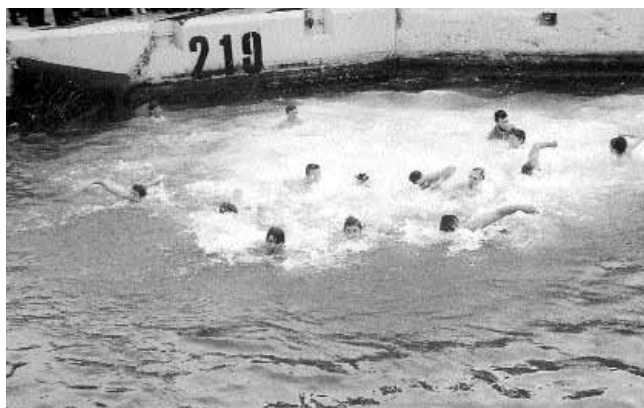
Ὁ Πατὴρ μαρτυρεῖ τὴν Υἱότητα τοῦ Χριστοῦ
 «Οὗτος ἔστι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠδόκησα»
 καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως βεβαιοῖ
 τοῦ λόγου τὸ ἀληθές. Καὶ γίνεται ὁ Ἰορδάνης κάτο-
 πτρον τοῦ οὐρανοῦ καὶ καθίσταται τοσοῦτον μέγα τὸ
 μυστήριον τοῦ βαπτίσματος, ὥστε ἡ Ἐκκλησία ἐν
 παραληρησῶ δόξης καὶ τιμῆς φάλλει: «Ἐπίγειον
 τὸ φαινόμενον καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον,
 διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται.
 Θαυμάσια τὰ ἔργα Σου Κύριε, δόξα Σοί».

Τοσαύτης ὅμως τιμῆς ἀξιωθεῖσα ἡ χριστιανικὴ
 ἄνθρωπότης, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲν ἐξετίμησε τὴν
 ὑπερμεγίστην δωρεάν· καὶ παρ' ἐκτός τῆς ἀπο-
 στροφῆς τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ ἁμαρτωλοῦ βίου
 τῆς, οἱ ἱερεῖς τοῦ αἰῶνος μας ἐξουθένωσαν καὶ
 τοῦτο τὸ μέγα μυστήριον τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας μέ-
 χρι τοῦ γελοίου φαινομένου τοῦ βαπτισμοῦ ἐντός
 τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας ἕως ἀστραγάλων ἢ καὶ τῶν
 γονάτων τοῦ βαπτιζομένου, ὥστε καὶ ἀβάπτιστοι
 νὰ λογίζονται οἱ βαπτισθέντες, κατὰ τοὺς πατέρας
 τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡμεῖς, ἐπιτελοῦμεν σήμερον τὴν ἀνάμνησιν τῶν

Παρόν καὶ ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἀγραπίδης.

13 νέοι συναγωνίζονται νὰ ἀνασύρουν τὸν Τ. Σταυρόν.

Λαοθάλασσα πιστῶν παρακολουθεῖ τὴν τελετὴν.

Ἡ λεβεντουριά τῶν Θηβῶν περίξ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης.

Θεοφανείων, ὅχι ὡς «*παρατηρηταὶ ἡμερῶν, χρόνων καὶ καιρῶν*» κατὰ τὸν Παῦλον, (Γαλ. Δ' 10) ἀλλ' ὡς τιμῶντες καὶ σεβόμενοι Πατερικὰς ὑποθήκας καὶ παραδόσεις καὶ «*μὴ συσχηματιζόμενοι τῷ αἰῶνι τούτῳ*» κατὰ τὸν αὐτὸν Παῦλον (Γαλ. ΙΒ -2).

Θεωροῦμεν δέ θείαν δωρεάν τὴν ἐμμονήν μας εἰς τό καθηγιασμένον πάτριον ἑορτολόγιον, συνεορτάζοντες μετὰ τῆς ἑορταζούσης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ὅχι μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τὴν ἐκκοσμίκευσιν τῆς Ἐκκλησίας πού παρέφθειραν τὸν θησαυρόν τῆς πίστεως.

Εἶναι πολὺ ἀνησυχητικά τὰ φαινόμενα τῶν ἡμερῶν μας, πού προδίδουν στυγεράν προδοσίαν τῆς ὀρθοδοξίας εἰς Ἀσίαν καὶ Ραβένναν τῆς Ἰταλίας, τὸν διωγμὸν τῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου, μέ πρωταγωνιστὴν τὸν προκαθήμενον τοῦ Φαναρίου καὶ τό ἐσχάτως ἀποκορύφωμα τῆς ἀσεβείας περὶ καταργήσεως τοῦ ἀβάτου Ἀγίου Ὁρους, τό ὅποσον ἐσεβάσθησαν δέκα καὶ πλέον αἰῶνες καὶ αὐτὴ ἡ τουρκοκρατία 400 ἐτῶν.

Εἶναι παράνομος καὶ ἀναχρονιστικὸς ὁ θρησκευτικὸς ἐκβιασμός καὶ διωγμός εἰς τὴν ἐποχὴν μας, τελείως ἀντίθετος μέ τό πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑποβαθμίζει τὴν γενέτειρα τῆς Δημοκρατίας Ἑλλάδας μας, ὅταν καταπατοῦνται προκλητικῶς ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Τό ἔμβλημά μας, Ἑλλάς καὶ ὀρθοδοξία ἄκρατος, πρέπει νά διαιωνίζεται εἰς γενεάς γενεῶν, διότι τὰ δύο ταῦτα εἶναι συνυφασμένα ἀδιαρρήκτως.

Ἑλλάς τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἡρώων δέν νοεῖται χωρισμένη ἀπὸ τῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐμεγαλύνθη καὶ ἐδικαιώθη ὡς πατρίς τῶν φώτων καὶ τῆς ἀληθείας.

Ἡμεῖς, συνεχισταὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ὑψηλῶν Διδασκάλων καὶ Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, παραμένομεν ἀμετακίνητοι ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάλξεων τῆς ὀρθοδοξίας φυλάσσοντες Θερμοπύλας ὡς θεματοφύλακες τῆς πίστεως κατὰ

παντός ἐπαράτου εἰσβολέως εἰς τὴν μάνδραν τοῦ Χριστοῦ τὴν ὀρθοδομοῦσαν τὸν Λόγον τῆς ἀληθείας.

Περαίνοντες, ἐπευχόμεθα πάντα τὰ βέλτιστα καὶ σωτήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ δωδεκαημέρου. Τὸν δέ εἰσοδεύσαντα νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Θεοῦ 2003, αἷσιον κατὰ πάντα, εἰρηνικὸν καὶ εὐλογημένον παρὰ Κυρίου διὰ τό Ἔθνος μας καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Πειραιῶ Ἰμμένος τὸν ὁποῖον ἀνέσυρεν εἰς ἐκ τῶν 13 θαρραλέων νέων οἱ ὁποῖοι ἐτόλμησαν νά ρίψουν ἑαυτοὺς εἰς τό παγωμένον ὕδωρ.

Παρόντες εἰς τὴν τελετὴν ἦσαν: ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Χρήστος Ἀγραπίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Γκαβέρας Κων/νος, ὁ Δήμαρχος Ἐρυθρῶν κ. Μπεθάνης Παναγιώτης, ὁ Δήμαρχος Περάματος κ. Λαγουδάκος Ἰωάννης, ὁ βουλευτὴς κ. Ἀναστάσιος Νεράντζης, ὁ βουλευτὴς κ. Πέτρος Μαντούβαλος, ὁ πρ. βουλευτὴς κ. Ἡλίας Βουγιουκλάκης, ὁ πρ. βουλευτὴς κ. Ἀράπης, ὁ πολιτευτὴς κ. Γεώργιος Σαββόπουλος, ὁ πρ. Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Ἀγγελος Καστάνης, ὁ πρόεδρος τοῦ 5ου Διαμερίσματος Πειραιῶς κ. Παναγιώτης Ἀλμυράντης, οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι Πειραιῶς κ.κ. Κουβάτσος Παναγιώτης, Σιγαλάκος Κυριάκος, Σπυράκης Ἰωάννης, Κάρλες Ἀναστάσιος, Μπουγᾶς Χαράλαμπος καὶ Ἀγγελόπουλος Παναγιώτης, ὁ Πρόεδρος Δ.Ε.Π.Ε.Π. κ. Ἡλίας Χονδροκούκης, ὁ Ἀντιδήμαρχος Περάματος κ. Παντελάκος, ὁ Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου Περάματος κ. Μπιλέρης, ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Ροδοπόλεως κ. Χρήστος Κλεφτάκης, ὁ πρ. Δήμαρχος Βιλλίων κ. Ἀθανάσιος Μακρυνόρης, ὁ Ἀντιδήμαρχος Βιλλίων κ. Ἀναστάσιος Δήμος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κερκυραϊκῆς Ἐνώσεως Πειραιῶς κ. Δημήτριος Μουζακίτης.

‘Ο έορτασμός τῶν Θεοφανείων ἀλλαχοῦ

ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

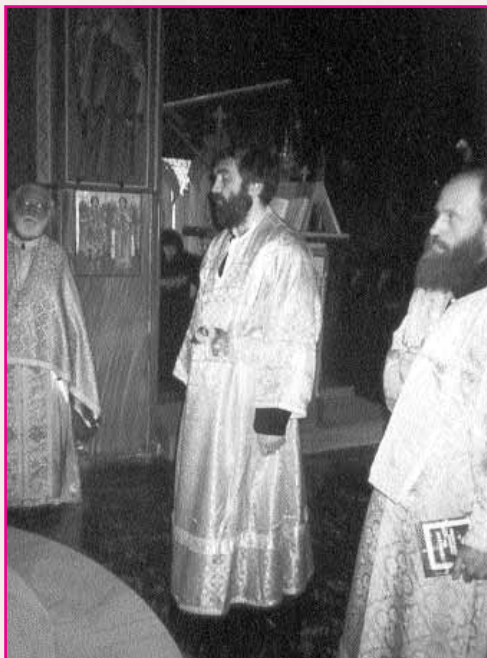
ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΑ

ΕΙΣ ΣΑΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀριστερά ἡ χειροτονία τοῦ π. *Dragan Vidojkonic* εἰς τόν α' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητρ. Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου τὴν 23/9/2002. Ὁ νέος ἱεροδιάκονος ὑπηρετεῖ εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγίου Συμεὼν τοῦ Στυλῖτου εἰς Βερολίνον Γερμανίας πλησίον τοῦ π. Θεοδώρου Πετρόφσκυ.

Κάτω δεξιὰ, ἀπὸ τὴν χειροτονία τοῦ Ζηλωτοῦ π. Κυρίλλου Καρουλιώτου. Ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου τὴν 8/11/2002 καὶ ἱερέυς τὴν 18/11/2002 ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητρ. Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου.

Ἀπασαί αἱ χειροτονίαι ἐγένοντο εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίων Ταξιαρχῶν Ἀθικίων Κορινθίας.

Ἐπάνω ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος ἐνῶ χειροτονεῖ εἰς τόν α' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης τὸν ἀδελφόν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Ἀντωνίου Σαλαμῖνος π. Σεραφεῖμ Κόμνιον, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίας Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιῶς.

Δεξιὰ ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Κωνσταντίνου Σταλημέρου (30-12-2002) εἰς τόν Ἱ.Ν. Ἀγίας Τριάδος Ροδοπόλεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομου.

Πανήγυρις Ἱ.Ν. Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν (5-12-2002).
Προέστη ὁ Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί
Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.
Παρέστησαν καί οἱ ἀρχιερεῖς
Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί
Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

Ἀπό τήν ἐορτήν
τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου
τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίου
Ἀθανασίου καί τήν κοπήν
τῆς βασιλόπιττας
(13-1-2003).

Εἰς τήν ἐκδήλωσιν παρενρέθη
ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος
Μαραθῶνος κ. Φώτιος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος
κ. Γερόντιος ἐν μέσῳ
τοῦ Ἱερατείου κατά τήν
κοπήν τῆς βασιλόπιττας
εἰς τὰ Γραφεῖα
τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Πειραιῶς καί Σαλαμίνος
(1/14-1/2003).

Ἀπό τήν λαμπράν πανήγυριν τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Θεσσαλονίκης (30-1-2003) ὅπου διακρίνονται οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Πανήγυρις Ἱ.Ν. Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου εἰς Μαρκόπουλον Ἀττικῆς (2-2-2003).

Διακρίνονται οἱ Ἀρχιερεῖς: ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος.

«Ἐπί τοῦ Πιεστηρίου»

Μετά χαρᾶς ἀναγγέλομεν εἰς ἅπαν τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τήν ἐπανένταξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου καί Πολιοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου εἰς τό σῶμα τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος προσεχῶς θά ρυθμίση τά ἀνακύπτοντα θέματα τίτλων καί δικαιοδοσιῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ἡ ἐπιβολή ἀργίας ἐπ' ἀόριστον εἰς τόν ἐγκαταλείψαντα τήν θέσιν αὐτοῦ ἱερέα π. Γεώργιον Σφακιανάκη καί ἡ ἔναρξις ἀνακριτικῆς διαδικασίας διά τόν ὡς ἄνω λόγον.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐξ ἀφορμῆς διαφόρων ψευδῶν διαδόσεων προφορικῶς τε καὶ γραπτῶς «ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν» (Α' Τιμοθ. Δ-2) ὑπὸ τῆς γνωστῆς φατρίας τε καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτῆς τῶν σχισάντων τὸν ἄρραφον τοῦ Κυρίου χιτῶνα ἐν ἔτει 1995, ἐπὶ σκοπῷ περαιτέρω δημιουργίας σάλου εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, περί σωματοποιήσεως δῆθεν αὐτῆς, περί δημιουργίας σχίσματος καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου παρελθόντως καὶ περί πολλῶν ἄλλων ἀνοησιῶν καὶ ἀθλιοτήτων, προτιθέμεθα νά δώσωμεν μίαν σύντομον καὶ ἀληθῆ εἰκόνα τῶν πραγμάτων, ὅχι ἀπολογούμενοι ἀλλὰ πρὸς ἡρέμησιν τυχόν ἀδυνάτων ψυχῶν, ἵνα μὴ γίνωνται λεία εὐάλωτος τῶν ἀθεοφόβως ἀποθρασυνθέντων σπερμολόγων.

Καὶ περί μὲν σωματοποιήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ λοιπῶν γελοιοτήτων ὡς αἰτιῶν δῆθεν τοῦ σχίσματος, δέν συντρέχει λόγος, δεδομένου ἀφ' ἑνός, ὅτι τό ἔτος 1995 λόγοι τοιοῦτοι δέν ὑφίσταντο κἄν καὶ ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς, εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς πεπληγωμένης ἔσωθεν τό πλεῖστον καὶ ἔξωθεν Ἐκκλησίας κατὰ τὸν 80ετῆ ἀγῶνα αὐτῆς, ἔχομεν δώσει ἐξετάσεις, ὅτε οἱ φλύαροι δέν εἶχον κἄν γεννηθῇ ἢ τινές ἦσαν παιδιά ἀκόμη παίζοντα.

Οὐδέποτε κατὰ τὴν ὀγδονταετῇ καὶ πλέον ζωὴν ἡμῶν διενοήθημεν, ἰδικόν μας ὄφελος ἐπὶ ζημιά τῆς σεπτῆς ἡμῶν Μητρός Ἐκκλησίας, ἀλλ' εἰργάσθημεν χάριτι θείᾳ καὶ εἰς καιροὺς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ εἰς καιροὺς σκληρῶν δοκιμασιῶν κατὰ τὰ ἔτη τοῦ διωγμοῦ 1951-1953 καὶ ἀργότερον εἰς καιροὺς ὀρφανείας αὐτῆς καὶ στερήσεων, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μακαριστοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν Χρυσοστόμου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955-1960 ὑπὲρ στηρίξεως τοῦ πληρώματος αὐτῆς ὡς καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐξ ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ἀδίκου παραβλέψεως καὶ ὑποτιμήσεως τῆς ταπεινότητος ἡμῶν ὑπ' αὐτῶν τῶν συνεργατῶν ἡμῶν εἰς τό ἔργον τῆς ἱερᾶς διακονίας, οὐδέποτε κατελείπομεν τὴν δοκιμαζομένην Ἐκκλησίαν μας ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀπλῆς ἱερωσύνης ἐσυνεχίσσαμεν νά προσφέρωμεν τὰς ταπεινὰς ἡμῶν ὑπηρεσίας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐνορίαν καὶ ὅπου δεῖ προθύμως, μηδέν πρόσκομμα ποιούμενοι.

Ὅτε δέ κατηξιώθημεν τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμοῦ προσεθέσαμεν κόπους ἐπὶ κόπων, διανύοντες τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ Κατερί-

νης μέχρι Κομοτηνῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ποιμνίου ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἀόκως.

Ἀποροῦμεν δέ μέ τὸν νοσηρὸν καὶ δαιμονιώδη ὀργασμὸν τῶν τεκταινομένων τὰς ψευδεῖς διαδόσεις καὶ φατρίας πρὸς δυσφήμισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡμῶν καὶ γενικώτερον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὥστε ὁ εὐσεβὴς λαὸς νά προβληματίζεται ἀπογοητευμένος μὴ εὐρίσκων οὐδαμοῦ ἀνάπαυσιν καὶ ἐνδυνάμωσιν, οἱ δέ νεοημερολογίται νά καγχάζουν περιπαικτικῶς.

Κινοῦνται δέ τοιουτοτρόπως οἱ ἐπαναστάται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, διότι δέν ἤρεσεν εἰς αὐτοὺς ἡ ὁδὸς τῆς μετανοίας ὡς τοῖς ὑπεδείχθη πρὸ τινός ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ὑπολόγων σχίσματος ἐκ σκοπιμότητος καὶ τίποτε περισσότερον, ὅπως ἀκριβῶς ἔγραφε εἰς τό περιοδικόν «Ἐκκλησιαστική Παράδοσις» ὁ Ἀρχιμ/της π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας ἀριθ. φ. 106, σελ. 20. «Στό γνωστὸ ἔντυπο «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΤΕΡΙΚΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ» τῶν μέ ἀντορθόδοξο τρόπο καταλαβόντων τὸν τίτλον «ἐκκλησία» καὶ «ιερά σύνοδος» (ἡ «κατάληψις» εἶναι «μόδα» τῆς ἐποχῆς μας)». Καὶ παρακατιῶν: «Μέ τὰ λόγια τοῦ συντάκτου τοῦ ἄρθρου τοῦ περιοδικοῦ «Ο.Π.Σ.» ἀποκαλύπτονται οἱ πραγματικοὶ σκοποὶ τῶν ἀποσχισθέντων... Ἐπικεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Σεβ. Φθιώτιδος κ. Καλλίνικος».... «Θά τρελαθοῦμε!!! Οἱ Εὐθύμιος κ.λ.π. τό ἔτος 1995 ἀπεκήρυξαν τὴν κανονικὴν Σύνοδον γιὰ λόγους πίστεως; Γιὰ λόγους διοικητικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως;...!! «Τὸ σχισθῆναι δέν σημαίνει πὼς ὁ οἰοσδήποτε μπορεῖ νά δημιουργήσῃ σχίσμα ἐπειδὴ... δέν συμφωνεῖ».

Ὡς ἐπισφραγίζων δέ τὴν παροῦσαν δήλωσιν, ἐπιλέγει: «Ὁ κανονικὸς Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν κ. Χρυσόστομος εἶναι ὀρθόδοξος καὶ ἀνεπίληπτος, ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ «βάσεις» ἀπὸ τίς ὁποῖες οἱ κατήγοροί του ἐξαπολύουν τὰ «πυρά» κατ' αὐτοῦ εἶναι στὸν «ἀέρα».

Ταῦτα, δέν ἀναφέρομεν ὡς συμμαρτυρίαν ὑπερασπίσεως, οὔτε προβολῆς ἡμετέρας ἀλλ' ὡς ἀλήθειαν μαρτυρουμένην δημοσίως.

Ὑπαισερχόμενοι δέ εἰς τό κύριον θέμα τό ἀφορῶν ἐμέ προσωπικῶς καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ΔΗΛΟΥΜΕΝ κατηγορηματικῶς ὅτι, θέμα σχίσματος γενόμενον ὑφ' ἡμῶν, δι' οὗ ἀθυρόστομοι καὶ θρασεῖς ἐκκλησιομάχοι ἐπιχειροῦν ἵνα μομφὴν προσάψουν εἰς ἡμᾶς, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΓΕΝΕΤΟ.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΥΠΟ ΔΙΩΓΜΟΝ

Εἶναι λυπηρόν καί ἀπαράδεκτον εἰς τήν χώραν εἰς τήν ὁποίαν ἐγεννήθη ἡ Δημοκρατία καί ἡ Ἑλευθερία νά διώκονται Ἑλληνες πολῖται διά τάς θρησκευτικάς των πεποιθήσεις! Εἰς τήν χώραν τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ζηλωταί τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως! Ἡ Ἱ. Μονή Ἐσφιγμένου ἐκτίσθη ὡς φρούριον διά νά ἀνθίσταται εἰς τάς πολιορκίας τῶν Πειρατῶν. Σήμερον, ἐν τῷ εἰκοστῷ πρώτῳ αἰῶνι, ἡ Μονή κατήντησε νά πολιορκεῖται ὑπό τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας! Αἱ σκηναί τῶν ἀστυνομικῶν πέριξ τῆς Μονῆς νά φρουροῦν ὀρθόδοξους Μοναχοῦς ἔκαναν τόν γύρον τοῦ κόσμου. Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου ἐνός νέου εἰς τήν ἡλικίαν Μοναχοῦ ἐξαιτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐξέθεσε τήν πατρίδα μας παγκοσμίως. Διατί ὅλα αὐτά; Διά τό καλογηρικόν πείσμα ὀλίγων Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Κοινοτήτος οἱ ὅποιοι ἐνοχλοῦνται ἀπό τήν παρουσίαν τῶν φιλησύχων Μοναχῶν τῆς Ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου.

Ποῖον τό μέγαλον των ἀτόπημα; Εἶναι ἀλλότριος ὁ βίος των καί ἐγένοντο εἰς ἔλεγχον τῶν παρανομίων των. «Βαρεῖς εἰσὶ καί βλεπόμενοι» διά τούς Μνημονευτάς «συνασκητάς» των. Διά τοῦτο ἀπεφάσισαν νά τούς ἐκδιώξουν ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί προέβησαν εἰς τά ἀκόλουθα βήματα:

* Ἐπαυσαν τήν ἔκδοσιν διαμονητηρίων διά ἐπισκέπτας πρὸς τήν Ἱ. Μονήν Ἐσφιγμένου.

* Ἀπηγόρευσαν τήν εἴσοδον φορητῶν αὐτοκινήτων (ἀπό Οὐρανούπολιν) διά νά παύσῃ ὁ ἄνετος ἐφοδιασμός τῆς Μονῆς.

* Κατήργησαν τήν ἀτέλειαν καυσίμων

* Παρακράτησαν τά μισθώματα τὰ ὅποια ὤφειλαν νά ἀποδίδουν εἰς τήν Ἱ. Μ. Ἐσφιγμένου.

* Παρήγγειλαν γνωμοδότησιν ἀπό νομικούς καθηγητάς διά νά ἐκδιώξουν βάσει αὐτῆς τούς συμμαναστάς των Ἐσφιγμενίτας.

* Ἐκάλεσαν εἰς ἀπολογία τούς Ἐσφιγμενίτας

Ἡ ἀπόσυρσις ἡμῶν ἐκ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ χρονικόν διάστημα, εἶχε χαρακτήρα διαμαρτυρίας διά τὰ κακῶς τεκταινόμενα εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἔγραφον καί αἱ ἐφημερίδας δημοσίως ὅτι ἡ «Ἐκκλησία τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἔγινε σκουπιδοτενεκές».

Ἀρκεῖ τοῦτο διά νά γίνῃ ἀντιληπτόν περὶ περισυλλογῆς ἀναξίων κληρικῶν κ.λπ., θέμα πού ἔβλαψε καιρίως τήν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν, τήν ὁποίαν ἐπὶ ἐποχῆς ἁγ. Φλωρίνης καί αὐτοὶ οἱ νεοημερολογίται ἐξήλευον διά τήν ὀρθήν πίστιν καί τό ἥθος τῶν κληρικῶν τῆς.

Δέν ἐγένετο δέ σχίσμα, διά τόν λόγον ὅτι, οὔτε ἰδιαίτεράν «Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» ὠνομάσαμεν ἑαυτούς, οὔτε Σύνοδον ἐδημιουργήσαμεν, οὔτε πρῶτον ἐκλέξαμεν, οὔτε Ἀρχιερεῖς ἐχειροτονήσαμεν, καθὼς σωρηδόν ἀπετόλμησαν οἱ στασιασταί τῆς ἐποχῆς μας. Πρὸς τοῦτο καί αὐτός ὁ τότε Πειραιῶς Γερόντιος μᾶς ἐπήνεσε, κατὰ τήν μαρτυρίαν αὐτηκόων κληρικῶν.

Ὅτε δέ ἡ φωνή τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐν ἔτει 1986 ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς συμπαραστάσιν τῆς χειμαζομένης Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἀπαισίας μνήμης συμβάντων, ὑπηκούσαμεν καί ἐδέχθημεν τήν κανονικαῖς ψήφοις ἐντολήν διά τήν θέσιν τοῦ πρώτου ἐν Συνόδῳ, πρὸς συνέχισιν τῆς κανονικότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῦτα, διά τήν ἱστορίαν καί τήν ἀλήθειαν

καί πρὸς στηριγμόν τῶν εὐσεβῶν ἀγωνιστῶν τῆς πίστεως, καταισχύνην δέ τῶν ψευδολόγων, δημαγωγῶν καί ταραχοποιῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ὁποίων ἡ πονηρία ἐφεῦρε πλὴν τῶν ἀνωτέρω καί τήν ἐγκατάστασιν των εἰς τό αὐτό κτίριον Κάνιγγος 32 ἔνθα ἡ Ἱ. ἡμῶν Σύνοδος ἐπὶ πεντηκονταετίαν ἐδρεύει, μέ οἰκαιοποίησιν καί τοῦ αὐτοῦ τίτλου «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» πρὸς παραπλάνησιν καί διά τὰ εὐκόλως ἐννοοῦμενα!...

Περαίνοντες τήν παροῦσαν ἡμῶν ΔΗΛΩΣΙΝ παρακαλοῦμεν ὅπως μὴ δοθῇ ὁ χαρακτηρισμός περιαιτολογίας τῶν γραφομένων, δεδομένου ὅτι ἐπὶ 17ετίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπείας ἡμῶν οὐδέποτε ἀνεφέρθημεν εἰς θέματα τοιαῦτα εἰμῇ, ὅτε οἱ καιροσκοποὶ ἐδημιούργησαν τό ψευδεπίπλαστον κατασκευάσμα σχίσματος εἰς βάρος ἡμῶν πρὸς σκανδαλισμόν τῶν πιστῶν καί ἐλάφρυνσιν τοῦ ἐγκλήματός των.

Ὁ δέ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας σπλαχνιζόμενος κατὰ τό πολὺ Αὐτοῦ ἔλεος, δώῃ τῷ λαῷ Αὐτοῦ τῷ ἐφεπομένῳ τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καί δικαιοσύνῃ ποιμένων αὐτοῦ, φωτισμόν εἰρήνην καί ἐνδυνάμωσιν ἐν τῇ πίστει.

Ὁ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ένωπιον τῆς Ἱ. Κοινότητος διά σωρείαν ἀνυποστάτων «παραβάσεων».

* Προέτρεψαν τὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον νά κηρύξη τοὺς Ἑσφιγμένους σχισματικούς, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

* Ἐξέδωσαν ἀστραπιαίως ἀπόφασιν ἀπελάσεως τῶν Ἑσφιγμενιτῶν, καὶ ἔστειλαν τελεσίγραφον πρὸς αὐτοὺς νά ἀναχωρήσουν ἕως τὴν 15/28 Ἰανουαρίου 2003.

* Ἡ ἀπάντησις τῶν Ἑσφιγμενιτῶν εἰς τὸ τελεσίγραφον ἦτο ΟΧΙ! Ἡ ὑπόθεσις λαμβάνει διαστάσεις καὶ τὸ θέμα γίνεται παγκοσμίως γνωστόν. Παρά τὰς διεθνεῖς διαμαρτυρίας ἢ πολιτικὴ Διοίκησις, δίκην Ποντίου Πιλάτου, ἐπέτρεψε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρὰ νόμου ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος (ὡσάν νά ἦτο ἡ Κοινότης προϊσταμένη ἀρχὴ τῆς πολιτικῆς διοικήσεως καὶ τὴν 16/29 Ἰανουαρίου ἡ Μονὴ περικυκλοῦται ἀπὸ ἀστυνομικὰς δυνάμεις! Σκάφος τοῦ Λιμενικοῦ ἀπέκλεισε τὴν Μονὴ ἀπὸ θαλάσσης!

* Θύελλα διαμαρτυριῶν ἐγείρεται. Ὑγιῶς σκεπτόμενοι πολῖται, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν συνόρων διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀπαράδεκτον καταπάτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐν Ἑλλάδι.

* Ὁ Μοναχὸς π. Τρύφων τὴν 8ην Φεβρουαρίου μετέβη διὰ νυκτός (διὰ τὸν φόβον τῶν πολιορκητῶν) ἵνα φέρει πλησίον τῆς Μονῆς ἀγροτικὸν μηχανήμα ἵνα μὴ κατασχεθῇ ἀπὸ τοὺς διώκτας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ κακοῦ χειρισμοῦ λόγῳ τοῦ σκότους τὸ μηχανήμα ἀνατρέπεται καὶ ὁ Μοναχὸς π. Τρύφων (24 ἐτῶν) ἀποθνήσκει. Οἱ διώκται παρὰ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα δέν εὐαίσθητοποιοῦνται.

* Τὸ κύμα ἀντιδράσεων διογκοῦται. Οἱ φίλοι τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου διοργανῶνουν συνεχῶς διαδηλώσεις διαμαρτυρίας εἰς Οὐρανόπολιν καὶ Ἀθήνας. Παρεμβαίνουν ἀκόμη καὶ ξένοι δυνάμεις. Ἡ πολιορκία ἀτονεῖ.

* Ἦδη ἐνῶ γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταὶ ἡ πολιορκία ἐλύθη καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας

ἐξέδωκεν ἐντολὴν παύσεως τῶν διωκτικῶν μέτρων μέχρι ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως.

Τὸ θλιβερόν τῆς ὑποθέσεως: οἱ διώκται παραμένουν ἀμετανόητοι καὶ ἐπιμένουν. Οἱ μόνοι οἱ ὅποιοι χαίρουν εἶναι οἱ παράγοντες τοῦ Βατικανοῦ (βλ. σελ. 16). Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύομεν τὸ κείμενον τὸ ὅποion ἐξέδωσε ἡ Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου καὶ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱ. Συνόδου ὑπὲρ τῆς Μονῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82
ΤΗΛ. 36 28 280

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ./ΔΙΕΚ. 694

ΑΘΗΝΑΙ 17/12/2002

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗ

Πρὸς τὸ εὐλαβὲς Ἱερατεῖον,

Τὸν θεοφιλῆ λαὸν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ πάντα εὐσεβῆ χριστιανὸν τιμώντα καὶ σεβόμενον τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως ἡμῶν.

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἡ χάρις τοῦ παναγὰ τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ἡμῶν.

Κατώδυννοι ἐκ τῆς ἀναρμόστου καὶ ἀχαρκτηρίστου συμπεριφορᾶς τῶν προυχόντων Ἀγιορειτῶν μοναχῶν κατὰ τῆς εὐανδρίας τῶν Ἑσφιγμενιτῶν συναδέλφων των, ποιοῦμεν ἔκκλησιν φιλαδέλφου συμπαραστάσεως σας εἰς τὸ δράμα τῆς δεινοπασχούσης ἀδελφότητος, ἐνατενίζοντες εἰς τὰ χρηστὰ ἦθη σας καὶ τὰ φιλομόναχα αἰσθήματά σας καὶ παραινοῦμεν πατρικῶς ὅπως μὴ παύσητε νά ἔλθετε καὶ πάλιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἄρωγοί ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς εἰς τοὺς σκληρῶς δοκιμαζομένους πατέρας, διὰ τὴν ὀρθόδοξον συνειδήσιν των.

Εἶναι παγκοίνως γνωστόν ὅτι, οἱ καθ' ὅλα εὐσεβεῖς μοναχοὶ δέν διώκονται δι' ἀντινομίας ἢ ἔκτροπα ὡς ταραξίαι ἀλλὰ διὰ τὰ ὀρθόδοξα φρονήματά των καὶ τὴν τήρησιν τῶν πατερικῶν ἐνταλμάτων, ἐνῶ θὰ ὥφειλε νά ἐτύγχανον συμπαιδείας καὶ τιμῆς, ἀσχέτως τῆς διαφοροποιημένης καταστάσεως τῶν μνημονευτῶν διὰ λόγους πού ἐκεῖνοι γνωρίζουν.

Διωγμὸς ὅμως, λόγῳ τηρήσεως τῶν πατρῶων θεσμῶν καὶ ἐκβιασμὸς θρησκευτικῶν συνειδήσεων σημαίνει προσηλυτισμὸν καὶ ἐπανάληψιν ἐποχῆς τοῦ ἀπαισίας μηνῆς Πατριάρχου Βέκκου, μέ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ κακὸν τότε δέν ἦτο ἐνδογενὲς ὅπως τώρα, μοναχοὶ κατὰ μοναχῶν.

Πορεία πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τῶν Φίλων τῆς Μονῆς Ἑσφιγμένου τὴν 24-1/6-2-2003.

Ἡ στάσις τῶν Ἱεροκοινοτικῶν ἔχει ὑποβαθμίσει τό θρησκευτικόν συναίσθημα μεγάλου ἀριθμοῦ θρησκευομένων καί ἔχει ταπεινώσει ἀφαντάστως τήν αἴγλην τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους καί τήν προβολήν τοῦ Ἀγ. Ὅρους ὡς ἀκροπόλεως τῆς ὀρθοδοξίας καί τοῦ μοναχισμοῦ, κατόπιν καί τῆς ἀφθόνου εἰσροῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν κονδυλίων!...

Ἡ χρῆσις τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. πρὸς ἐκτοπισμόν τῶν Ἑσφιγμενιτῶν, εἶναι ἀδελφοκτόνος ἐπινόησις κατὰ τῶν φιλησύχων καί παραδειγματικῶν διὰ τήν ἐποχὴν μας μοναχῶν.

Ἐρωτᾶται ὅμως εὐλόγως: Ἐφ' ὅσον ὁ Κ.Χ. χρησιμοποιεῖται παραποιητικῶς βάσει ἄρθρων του (!) πρὸς διάλυσιν καί δίωξιν ζηλωτῶν τῆς πίστεως μοναχῶν, τί ἐντέλλεται ὁ αὐτός Κ.Χ. περί μνημονεύσεως Οἰκουμενιστοῦ Πατριάρχου; Ποῖοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικαιούνται οἰκήσεως τοῦ ἁγίου τόπου; Οἱ ὀρθοδοξοῦντες εὐσεβῶς ἢ οἱ φίλοι τῶν οἰκουμενιστῶν;

Ἐμεθοδεύθη καταχθονίως ἡ μομφή τῶν «σχισματικῶν» διὰ νά κινηθῇ πρὸς τιμωρίαν ὁ Κ.Χ.Α.Ο., διότι οὐδαμοῦ ἐστηρίζετο κατηγορία. Καί ὁ φιλοπαπικός Πατριάρχης προθύμως ἐπιβεβαίωσε τό νεότευκτον ἀποκύημα τοῦ μισοκάλου ἀποκαλέσας τοὺς ἐραστάς τῆς ὀρθοδοξίας «σχισματικούς»!!

Ὅποια γελοιοποίησις! Ὁ εἰς ἄκρον ἐκτραπείς τοῦ περιβόλου τῆς ὀρθοδοξίας γυμνῇ τῇ κεφαλῇ, καταδικάζει τοὺς ἀκραιφνεῖς ὀρθοδόξους «ὡς σχισματικούς»!!

Ἐρωτᾶται ὅθεν καί πάλιν: Μήπως ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ ὀρθοδόξων; Μήπως ἀπετειχίσθησαν ἀπὸ ὀρθοδόξου Πατριάρχου;

Μυριάκις ὄχι, ἀλλὰ ἀπὸ οἰκουμενιστοῦ.

Εἶναι, οἱ περί ὧν ὁ 15ος Κανὼν τῆς ΑΒ Συνόδου ἀξιοῖ τιμῆς διὰ τό θεάρεστον θάρρος των τῆς ἀποτευχίσεως πρὸ Συνοδικῆς διαγνώμης.

Μήπως οἱ Ἱεροκοινοτικοὶ ἀγνοοῦν τήν ἡλίου φαεινότεραν ἀλήθειαν; Εἶναι νωπαὶ ἀκόμη οἱ ἔγγραφοι διαμαρτυρίαι των, ἀλλὰ δέν θορυβοῦνται κἀν, διὰ τήν ἐμπαικτικὴν ἀπάντησιν τοῦ ἡγέτου των!

Γνωρίζουν τό πλῆθος τῶν βλασφημιῶν ποῦ ἔχουν ἀκουσθεῖ ὑπὸ Βαρθολομαίου, Παρθενίου Ἀλεξανδρείας, Ἰακώβου Κουκούζη, Ἰωάννου Ζηζιούλα, Δαμασκηνοῦ Ἐλβετίας, Στυλιανοῦ Αὐστραλίας καί ὅλου τοῦ συμφυρμού τῶν οἰκουμενιστῶν τῆς ἐποχῆς μας!

Ἐν τούτοις, τολμοῦν προκλητικῶς τήν ἐν λειτουργίᾳ προσφώνησιν: «Ἐν πρώτοις μνήσθητι

Κύριε τοῦ Πατρὸς καί Πατριάρχου ἡμῶν Βαρθολομαίου, τοῦ ὀρθοτομοῦντος τόν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας».

Ὡ ποῖος ἐμπαιγμός! ποία πρόκλησις κατὰ τοῦ Θεοῦ!

Ἀληθῶς, περί ποίας ἀληθείας ὀρθοτομεῖ ὁ τόν αἵρετικόν Πάπαν «ἀγιώτατον ἀδελφόν» προσφωνῶν καί συμπροσευχόμενος καί συλλειτουργῶν μέτ' αὐτοῦ προκλητικῶς; ἐνῶ τοὺς ὁμολογητάς ἁγίους Πατέρας, Φώτιον τόν Μέγαν, Γρηγόριον Παλαμᾶν, Μάρκον τόν Εὐγενικόν, Κοσμᾶν τόν Αἰτωλόν καί λοιπούς προμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας ὠνόμασε «θύματα τοῦ ἀρχέκακου ὀφews ὡς εὑρισκομένους εἰς τήν κρίσιν τοῦ Θεοῦ!»

Μνημονεύουν ἀσυστόλως ὡς ὀρθόδοξον Πατριάρχην τόν δόντα «τά ἅγια» τοῖς κυσί εἰς Ραβένναν τῆς Ἰταλίας!

Ταῦτα καί πλεῖστα ἄλλα γνωρίζουν οἱ διώκται ἱεροκοινοτικοί, καί ὅμως καταδιώκουν τοὺς εὐσεβεῖς καί πένητας μοναχοὺς τῆς Ἑσφιγμένου καταδικάσαντες 117 θεοσεβεῖς ὑπάρξεις εἰς τόν διὰ πείνης θάνατον καί τήν ἀπέλασίν των, ἀδιαφοροῦντες διὰ τόν ψυχικόν κίνδυνον τοῦ πλήθους τῶν νέων εἰς ἡλικίαν καί τόν μαρασμόν τῶν γερόντων.

Ἱεροκοινοτικοὶ Πατέρες.

«Ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός ὅς τά πανθ' ὀρᾷ». Θά μετανοήσετε οἰκτρῶς διὰ τό ἄθεσμον τόλμημά σας. Μέντ' οὐ πολὺ τό κακόν θά στραφεῖ κατεπάνω σας, ἡ δέ ἱστορία θά γράψῃ μετὰ βδελυγμίας νέαν μελανὴν πτυχὴν ἐποχῆς Βέκκου ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας.

Τόν ἱερόν Ἄθω μόνον ὀρθόδοξοι μοναχοὶ διακιοῦνται νά κατοικοῦν, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ ἀληθεῖς μαθηταὶ τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου προπηλακίζονται καί διώκονται.

Ἀναθεωρήσατε τὰς ἀποφάσεις σας ἐνωρίς καί εἰρηνεύσατε τόν ἅγιον τόπον, σεβόμενοι τήν ὀρθοτομοῦσαν συνείδησιν τῶν ζηλωτῶν τῆς πίστεως πατέρων.

Ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὅστις θέλει τόν Ἱερόν Ἄθω Ἀκρόπολιν τῆς ὀρθοδοξίας καί ψυχικόν θεραπευτήριόν του, θά ἐκτιμήσῃ τήν διόρθωσιν καί θά περιπτυχθῇ μέ εὐλάβειαν περισσὴν τό τετιμημένον ράσον, ἀντλῶν παράδειγμα μετανοίας καί διορθώσεως.

Ταῦτα ἐκ καθήκοντος διὰ τήν πρόληψιν δυσαρέστων ἐπιπτώσεων ἐπὶ ζημία ψυχικὴ καί πτώσει καί ἀφανισμῷ τῆς πάντοθεν βαλλομένης πίστεως ἡμῶν εἰς τὰς ἀποκαλυπτικὰς ταύτας ἡμέρας.

Ἐπὶ τῇ χρηστῇ δέ ἐλπίδι διορθώσεως τῶν ἀσυμφόρων ἐνεργειῶν, διατελοῦμεν μετὰ τῆς εὐχῆς ὑπὲρ χαρισμάτων ἐορτῶν διὰ τὴν δοκιμαζομένην ἀδελφότητα τῆς μαρτυρικῆς Μονῆς καὶ τὴν εἰρήνευσιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

† Ὁ Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομος
Πρόεδρος

† Ὁ Θεσ/νίκης & Δημητριάδος Μάξιμος

† Ὁ Ἀχαΐας & πάσης Πελοποννήσου Καλλίνικος

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν & Οἰνουσῶν Στέφανος

† Ὁ Εὐρίπου & Εὐβοίας Ἰουστίνος

† Ὁ Ἀμερικῆς Παῦλος

† Ὁ Πειραιῶς & Σαλαμῖνος Γερόντιος

† Ὁ Ἀττικῆς & Βοιωτίας Χρυσόστομος

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Γρηγόριος

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

† Ὁ Βρεσθένης Θεοδοσίος

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας τῶν Φίλων τῆς Μονῆς
Ἑσφιγμένου εἰς Οὐρανούπολιν (19-1/1-2-2003)

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΑΘΩ

Ἄρ. πρωτ. 168

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, 25η Δεκεμβρίου 2002
Χριστούγεννα 2002

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ - ΑΘΩ

«Οἱ θέλοντας εὐσεβῶς ζῆν διωχθήσονται»
(Β' Τιμοθ. Γ' 12)

Οἱ Μοναχοί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου,
κηρύσσονται καὶ διώκονται ὡς σχισματικοί,
ἀκοινωνῆτοι καὶ ἐκτός Ἐκκλησίας, εἰς καιρόν

ὅπου οἱ παπικοί προτεστάνται καὶ μονοφυσί-
ται ἀγκαλιάζονται καὶ θεωροῦνται ἀπὸ τὸν
Παναγιώτατον καὶ τὴν σύνοδόν του, ὡς ἀδελ-
φοί καὶ ἐντός Ἐκκλησίας!

Ἡ Ἱερά Μονή Ἑσφιγμένου γνωστὴ ἐδῶ καὶ δε-
καετίες εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ ἐπέκεινα, διὰ τὸν
διεξαγόμενον ἄνισον καὶ ὁμολογιακὸν ἀγῶνα τῆς
ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, διέρχεται νέαν αἰφνιδιαστι-
κὴν περίοδον καταπίεσεως καὶ διωγμοῦ τούς τε-
λευταίους μήνας.

Παραμονάς Χριστουγέννων, ὡς μὴ ὤφειλε, ἐδέ-
χθη καὶ τὴν χαριστικὴν βολήν τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου τῆς κηρύξεως συμπάσης τῆς Ἀδελ-
φότητος ὡς «σχισματικῆς» διότι ἀρνεῖται νὰ ἀκο-
λουθήσῃ αὐτόν εἰς τὸν αἰρετικὸν του κατήφορον.

Εἶναι πρόδηλον καὶ σαφές ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μο-
νή, ὡς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ἀπὸ ἐτῶν καθίστα-
ται ἐμπόδιον εἰς τὰ ἐπείγοντα Πατριαρχικά σχέ-
δια τῆς ἐπιδιωκομένης Πανθηρσκειᾶς τοῦ Οἴκου-
μενισμοῦ. Καὶ τὸ μὲν Πατριαρχεῖον Κωνσταντι-
νουπόλεως, ὡς συνήθως, ἀποφασίζει καὶ ἀποφαί-
νεται ἀπὸ θέσεως ἰσχύος καὶ συμφώνως πρὸς τὰς
πεποιθήσεις του, δίκην παπικοῦ ἀλλαγήτου.
Ὅμως αἱ συνοδικαὶ ἀποφάσεις, διὰ νὰ ἔχουν κύ-
ρος καὶ ἰσχύν, ὀφείλουν νὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς
τούς Ἱερούς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
Δεδομένου ἐπὶ πλέον, ὅτι ὁ θρόνος δέν καθιστᾶ
καὶ δέν καταξιώνει τὸν Πατριάρχην, ἀλλὰ ἡ
Ὁρθόδοξος ὁμολογία, πίστις καὶ πρᾶξις, καθότι
τὸν θρόνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κα-
τεῖχον καὶ πολλοὶ κακόδοξοι καὶ αἰρετικοὶ Πα-
τριάρχαι εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως ἀναφέρει ἡ
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Καταγγέλομεν, καθηκόντως, ὡς καὶ εἰς τὸ πα-
ρελθόν, τὸν κ. Βαρθολομαῖον καὶ τοὺς συνοδικούς
του πρὸς ἅπαντας τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς,
ὅτι κατεχόμενοι ἀπὸ μὴ ὀρθόδοξα φρονήματα καὶ
ἀποστασιοποιημένοι ἀπὸ τὴν Εὐαγγελικὴν Ἀλή-
θειαν, δέν ἐκφράζουν πλέον τοὺς Ἱερούς Κανόνας
καὶ τὴν Παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
Συγκεκριμένως, ἤδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, θεωροῦν
ὅτι αἱ αἰρετικαὶ χριστιανικαὶ «ἐκκλησίαι» τῆς Δύ-
σεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς, συναπαρτίζουσιν ὁμοῦ μετὰ
τῆς Ὁρθοδόξου, τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν Ἐκ-
κλησίαν τοῦ Χριστοῦ, παραδεχόμενοι ὡς ἔγκυρα
τὰ Μυστήρια καὶ τὴν Ἱερωσύνην των, μὴ δεχόμενοι
καὶ ἀποκλείοντες κατ' αὐτόν τὸν τρόπον τὴν Μο-
ναδικότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Οὕτως ἀθετοῦν τὸ
ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως τὸ ὅποιον δια-
τυπώνει: «Πιστεύω... εἰς Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν
καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», μερίζοντες καὶ δια-

νέμοντες τοιουτοτρόπως τήν Εὐαγγελικὴν Ἀλήθειαν εἰς ὅλας τὰς αἰρετικὰς ὁμολογίας καὶ «ἐκκλησίας». Ἐπὶ πλέον ἐπεκτεινόμενοι βλασφημῶς, ἀσπάζονται καὶ συμπεριλαμβάνουν ὑπὸ τὸν ἴδιον Ἀληθινὸν Θεὸν ὅλας τὰς ἀντιθέτους θρησκείας. Ἐάν ἡμεῖς τοὺς κατηγορῶμεν ἀδίκως καὶ ὑπερβάλλομεν, δίχως νὰ συμβαίνει τοιοῦτον τί, τοὺς προκαλῶμεν δημοσίως νὰ τὸ διαψεύσουν, γεγονὸς βεβαίως τὸ ὅποῖον θὰ τοὺς φέρῃ εἰς εὐθείαν ἀντίθεσιν καὶ σύγκρουσιν πρὸς τὰς πολυπληθεῖς καὶ ἀλεπαλλήλους σχετικὰς δημοσίας δηλώσεις καὶ ἐνεργείας των.

Βαθέως θλιβόμεθα καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους δέκα ἐννέα (19) Ἀγιορειτικὰς Μονὰς, τῶν ὁποίων τόσον ἡ χλιαρὰ ἔως καὶ ἀδιάφορος στάσις ἔναντι τῆς παλαιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅσον καὶ ἡ ἀφιλάδελφος καὶ ἰταμὴ συμπεριφορὰ των πρὸς τὴν Μονὴν μας (ὑπογράφαντες τὴν ἀπέλασιν ἡμῶν) ἀποτελοῦν μελανὸν στίγμα εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Χάριν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ὀφείλομεν νὰ ἀποκαλύψωμεν τὴν σημερινὴν εἰκόνα των εἰς τὸ Χριστεπώνυμον Ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ ἐτῶν ὡς γνωστόν, ἔξι (6) Μοναὶ κατεστάθησαν πειθήνια ὄργανα καὶ φερέφωνα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, λαμβάνουσαι γραμμὴν καὶ ἐντολὰς ἐξ αὐτοῦ εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Αἱ δὲ ὑπόλοιποι δέκα τρεῖς (13) Ἱ. Μοναὶ μὴ συμφωνοῦσαι μὲ τὴν κακόδοξον οἰκουμενιστικὴν γραμμὴν του (ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς κατὰ τὸ παρελθόν ἐγγράφους διαμαρτυρίας των), ἂν καὶ ὑπεραμύνωνται τοῦ αὐτοδιοικητοῦ, ὅμως ἐσύρθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπελάσεως ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὰς ἐμμέσους πιέσεις καὶ ἀπειλὰς τοῦ Καίσαρος, ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἐνοχλητικῆς παρουσίας καὶ στάσεως τῆς Μονῆς μας, ἡ ὁποία δὲν τοὺς ἐπικοινωνεῖ ἐκκλησιαστικῶς. Θὰ ἦτο Θεάρεστον καὶ προτιμότερον νὰ σεβασθοῦν τὰς Ὁρθόδοξους ἀπόψεις καὶ θέσεις μας, παρὰ νὰ συμπλέουν μὲ τὰς κακοδοξίας τοῦ Φαναρίου ἀποδεχόμενοι καὶ τὴν εἰς βάρος μας ἀντικανονικὴν Πατριαρχικὴν ἀπόφασιν περὶ σχισματικῶν.

Ἄς γνωρίζουν δέ καλῶς οἱ ἀδελφοί μας Ἀγιορεῖται, ὅτι μὲ τὰς ἐνεργείας καὶ ὑπογραφὰς των ὑπὲρ τοῦ σφαγιασμοῦ τῆς Ἀδελφότητός μας, ἦλθον εἰς εὐθείαν σύγκρουσιν μὲ τὴν Ἐφορον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, λησμονήσαντες ὅτι εἴμεθα ὅλοι ἐξ Ἰσοῦ φιλοξενούμενοι εἰς τὸ Περιβόλι Της καὶ δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ξεριζώνουν καὶ νὰ ἐκδιώκουν μοναχοὺς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μετανοίας των, διότι ἡ Κυρία Θεοτόκος μᾶς ἔφερεν καὶ μᾶς ἐγκατέστησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Τόπον Της. Ἡ βία καὶ ὁ τοιοῦτος τρόπος

μεταχειρίσεως δὲν εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀγάπης.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἡ ἐν λόγῳ Πατριαρχικὴ συνοδικὴ ἀπόφασις ἐναντίον ἡμῶν ὡς σχισματικῶν, ἐκτός τοῦ ὅτι εἶναι σκόπιμος καὶ ὑστερόβουλος, δὲν στηρίζεται εἰς τοὺς Ἱερὰς Κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καθότι προσκρούει εὐθέως καὶ ἀντιτίθεται πρὸς τὸν ΛΑ' Ἀποστολικὸν Κανόνα, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν ΙΕ' τῆς Α' καὶ Β' Ἀγίας Συνόδου. Οἱ κανόνες αὐτοὶ κατοχυρώνουν καὶ νομιμοποιοῦν τὴν στάσιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς, λόγῳ τῶν κατεγνωσμένων κακοδοξιῶν τοῦ Φαναρίου. Εἰς τοὺς κανόνας αὐτοὺς ἐστηρίχθησαν οἱ πρὸ ἡμῶν Ἀγιορεῖται Πατέρες, πρὸ ἑπτακοσίων (700) ἐτῶν ἐπὶ Λατινόφρονος Πατριάρχου Βέκκου, μὴ ἀποδεχθέντες τὴν ἐνωτικὴν Σύνοδον τῆς Λυών.¹ Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Φαναρίου ἀσφαλῶς θὰ ἔχη τὴν ἰδίαν τύχην τῆς πρὸ εἴκοσι ὀκτῶ (28) ἐτῶν ἀστόχου καὶ ἀντιμοναχικῆς Πατριαρχικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποσχηματισμοῦ εἰς βάρος τότε τῶν ἡμετέρων τεσσάρων (4) Μοναχῶν.

Παραθέτομεν ἀκολούθως τὰς ρήσεις τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας σχετικῶς μὲ τοὺς ἀδίκους ἀφορισμοὺς καὶ ποινὰς τῶν Ἐπισκόπων. Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς διατυπώνει: «Ἐάν παρὰ τὸν σκοπὸν ἀφορίσῃ ὁ Ἱεράρχης, δὲν θὰ ἔχη σύμφωνον τὸ θεῖον κρίμα, διότι μόνον ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὸ Θεῖον πρέπει νὰ ἀφορίζῃ καὶ ὄχι κατὰ τὸ θέλημά του». (Πηδάλιον, σ. 36).

Ὁ «ἀτρόμητος ὁμολογητὴς τῶν θεανθρωπίνων ὀρθοδόξων ἀληθειῶν», ὁ μέγας Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, προσθέτει: «Οὐδεμία ἐξουσία ἔχει δοθεῖ εἰς τοὺς ἱεράρχας νὰ παραβαίνουν τοὺς Ἱ. Κανόνες, παρὰ μόνον νὰ συμφωνοῦν μὲ τὰ νομοθετηθέντα καὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ καλῶς προηγηθέντα. Καὶ τὸ νὰ δένουν καὶ νὰ λύνουν, δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ τὸ πράττουν ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ μόνον ὅταν εἶναι σύμφωνον μὲ τὸν γνώμονα τῆς ἀληθείας» (Ρ.Γ. 99, 985).

Αἱ Ἀποστολικαὶ Διαταγαὶ ἀποσαφηνίζουν:

1. Τοῦτο τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρεώσιν παρέχει ὁ 15ος κανὼνας τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὅσους διακόπτουν τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου διὰ λόγους πίστεως πρὸ συνοδικῆς διαγνώμης ὅτι: «...ὄχι μόνον δὲν ὑπόκεινται εἰς κανονικὰ ἐπιτίμια, ἀλλὰ θὰ ἀξιωθοῦν καὶ τῆς τιμῆς ἡ ὁποία ἀξίζει εἰς ὀρθοδόξους. Διότι δὲν κατέκριναν Ἐπισκόπους, ἀλλὰ ψευδεπισκόπους. Καὶ δὲν διέσπασαν μὲ σχίσμα τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἀπὸ μερισμοὺς καὶ σχίσματα τὴν Ἐκκλησίαν προσεπάθησαν νὰ σώσουν» (15ος κανὼνας τῆς ΑΒ' Συνόδου ἐν μεταφράσει).

«ὥσπερ ἡ πεμπομένη εἰρήνη, μὴ εὐροῦσα ἄξιον ὑποδοχέα, ἐπιστρέφει εἰς αὐτούς οἱ ὅποιοι τὴν ἔστειλαν, οὕτω, μᾶλλον δὲ καὶ πολύ περισσότερον ἡ κατάρρα, μὴ ὑπάρχοντος ἀξίου ἐκείνου πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστάλη, λόγῳ τῆς ἀθωότητός του, ἐπιστρέφει εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδίκως αὐτὴν ἀποστείλαντος» (Βιβλ. Γ. κεφ. ιε').

Ὁ δὲ Ἅγιος Φώτιος ἐπισημαίνει: «Ἦτο κάποτε φοβερόν τὸ ἀνάθεμα, ὅταν ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τούτους κήρυκας τῆς εὐσεβείας ἐναντίον τῶν ἐνόχων τῆς ἀσεβείας. Ἀφ' ὅτου δὲ ἡ ἀδιάντροπος τῶν ἀσεβῶν παραφροσύνη, τὸ ἀνάθεμα τὸ ὁποῖον ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των, ἐζήτησαν νὰ γυρίσῃ αὐθαδῶς ἐναντίον τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας... τὸ φρικτὸν αὐτὸ ἀνάθεμα κατήντησε παιχνίδι, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ προτιμοῦν οἱ εὐσεβεῖς, ἐφ' ὅσον ἐκφέρεται ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν». (Πρὸς Ἰγνάτιον Κλαυδιουπόλεως).

Τέλος τὰ ἀνωτέρω ἐβεβαίωσεν καὶ ἡ Ζ' Οἰκ. Σύνοδος διακηρύξασα εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, ὅτι τὸ ἀνάθεμα τὸ ὁποῖον ἐξεφώνησαν οἱ 339 κακὸδοξοὶ ἐπίσκοποι ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Δαμασκηνοῦ καὶ λοιπῶν εἰκονοφίλων πιστῶν, ἔμεινεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των εἰς τὸν αἰῶνα. «Τὸ γὰρ ἀνάθεμα ὃ αὐτοὶ ἐληρώδησαν, ἐν αὐτοῖς μένει εἰς τὸν αἰῶνα» (MANSI. 13.341).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ ἀπόφασις καθ' ἡμῶν ὡς «σχισματικῶν» ὄχι μόνον δὲν μᾶς ἀγγίζει, ἀλλ' ἀντιθέτως μᾶς φέρει πλησιέστερον πρὸς τὸν Θεόν, ἐνῶ παραλλήλως γιγαντώνεται καὶ χαλυβδώνεται τὸ ἀγωνιστικὸν μας φρόνημα καὶ τοῦτο διότι διαπιστώνεται καὶ καταδεικνύεται ὅτι οἱ Πατριαρχικοὶ δι' ἄλλην μίαν φορὰν δὲν κινοῦνται ἐκ τοῦ Θεοῦ...

Ἡ δὲ υἰοθέτησις καὶ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν Ἀγιορειτῶν συμμοναστῶν μας τοῦ ἱεροσύλου καὶ καταπτύστου χαρακτηρισμοῦ ἡμῶν ὡς «σχισματικῶν» σηματοδοτεῖ πλέον δυσσιώωνους ἐξελίξεις μὲ ἀπροβλέπτους διαστάσεις διὰ τὸν Ἱερόν ἡμῶν τόπον, καθότι ὄχι μόνον μετατοπίζει αὐτούς ἐγγύτερον εἰς τὰς κακοδοξίας τοῦ Φαναρίου, μὲ συνέπειαν τὴν ἀλλοτριώσιν των ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν, ἀλλὰ κυρίως ἐγκυμονεῖ ἄμεσον κίνδυνον καταλύσεως τοῦ αὐτοδιοικήτου καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἦτο ἀναμενόμενον νὰ ἐπέλθῃ τὸ τραγικὸν συλλογικὸν ὀλίσθημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὁρους ἀφοῦ προηγήθησαν αἱ ἐσκεμμέναι συκοφαντικαὶ διαδόσεις ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονὴ δὲν εἶχε διάθεσιν συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἱερά Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ δὲν εἶχε πρόθεσιν νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπον

εἰς αὐτήν, καθὼς καὶ ὅτι εἴμεθα καταληψίαι, διότι δὲν εἴμεθα ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Γενικὸν Μοναχολόγιον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος. Οἱ ἰσχυρισμοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀβάσιμοι, διότι τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἡ Ἱερά Κοινότης ἀπεμόνωσεν τὴν Ἱεράν ἡμῶν Μονὴν ἀπὸ τοῦ Ἱερόν Σῶμα διὰ τῆς παρανόμου ἀποβολῆς τοῦ ἀντιπροσώπου μας τὸ ἔτος 1972. Ἐπίσης παρανόμως δὲν ἐδέχετο τὰς μεταβολὰς τῶν Μοναχολογιῶν μας μὲ ὑστεροβουλίαν, διὰ νὰ φθάσῃ σήμερον νὰ ἰσχυρίζεται ἰταμῶς ὅτι εἴμεθα καταληψίαι. Ὄντως αἱ ἀνωτέρω ἐνέργειαι καταρρακώνουν καὶ ὑποθαμίζουν τὴν Ἀγιορειτικὴν Μοναχικὴν ἀξιοπρέπειαν ἔναντι τῶν λαϊκῶν καὶ ἀποτελοῦν ἓνα μοναδικὸν φαινόμενον διώξεως συμμοναστῶν εἰς τὴν ὑπερχιλιετὴν ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ἐν κατακλείδι ἅς γνωρίζουν καλῶς οἱ διώκται μας, ὅτι ἡμεῖς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ρήσιν τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (P.G. 99, 1049α), «ἐχθροὺς γάρ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος, οὐ μόνον τούς αἵρετικούς, ἀλλὰ καὶ τούς τοῖς τοιούτοις κοινωνοῦντας, μεγάλη καὶ πολλῇ τῇ φωνῇ ἀπεφήνατο» καὶ σταθμίζοντες ἐνσυνειδήτως τὰς εὐθύνας μας ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, εἴμεθα ἀποφασισμένοι, Χάριτι Χριστοῦ, νὰ μὴ ἀποχωρισθῶμεν τὴν Μονὴν τῆς Μετανοίας μας, ἐμμένοντες εἰς τὰς Ὁρθοδόξους θέσεις μας μὲ οἰοδήποτε κόστος καὶ δὲν θὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν πόθον των εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν. Πρὸς τοῦτο ἔχομεν Ὑπέρμαχον καὶ Προστάτην τὴν Ἐφορον τοῦ Ἁγίου Ὁρους Κυρίαν Θεοτόκον, ἡ ὁποία ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὸ Περιβόλιόν Της, ἐνισχύουσα καὶ κατευθύνουσα τὸν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα.

«Οὐκ ἀρνησόμεθα Σέ, φίλη Ὁρθοδοξία
οὐ ψευσόμεθα Σέ, πατροπαράδοτον σέβας,
ἐν Σοί, ἐγεννήθημεν, ἐν Σοί ζῶμεν,
καὶ ἐν Σοί κοιμηθησόμεθα.
Εἰ δὲ καὶ καλέσει καιρὸς
μυριάκις ὑπὲρ Σου τεθνηξόμεθα».

(Ἰωσήφ Βρυεννίου)

Ἐρρωσθε ἐν Κυρίῳ.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

**Οἱ παπικοὶ ἐπιχαίρουν
εἰς τὸν διωγμὸν τῶν Ἑσφιγμενιτῶν**

Ἡ Παπικὴ Ὑπηρεσία Εἰδήσεων (Catholic News Service) τὴν 17-1-2003 (ν.η.) μετέδωκεν ὑπὸ

τόν τίτλον: «Ἀνώτερος Ἀξιωματοῦχος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι βασίμως αἰσιόδοξος σχετικῶς μέ τούς δεσμούς μεταξύ Καθολικῶν καί Ὁρθοδόξων. Βαρσοβία, Πολωνία (CNS): Ὁ Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος εἶπεν ὅτι ἡ ἀπέλασις μίας ομάδος ἐξτρεμιστῶν Ὁρθοδόξων Μοναχῶν ἀπό Μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, θά ἡμποροῦσε νά σημάνῃ τό πρῶτον βῆμα βελτιώσεως μεταξύ τῶν Καθολικο-Ὁρθοδόξων δεσμῶν, μετά τήν μονοήμερον ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα εἰς Ἀθήνας τόν Μάϊον τοῦ 2001.

Ὁ Σεβαστιανός Ροῦσσο, ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς συνόδου τῶν ἐπισκόπων τῆς χώρας, εἶπεν ὅτι ἡ καθολική ἐκκλησία δέν εἶχε ἀναμιχθεῖ εἰς τήν διαμάχην μεταξύ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου καί τῶν 107 μοναχῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἑσφιγμένου τῆς αὐτονόμου χερσονήσου εἰς τό Αἰγαῖον Πέλαγος.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος διέταξε τούς Μοναχοὺς νά ἐγκαταλείψουν τό Μοναστήριον εἰς τά μέσα Δεκεμβρίου. Ἡ ἀστυνομία ἐδήλωσεν ὅτι θά ἐξεδίωκε τούς Μοναχοὺς ἐκ τῆς Μονῆς ἐάν δέν συνεμορφοῦντο εἰς τήν προθεσμίαν τῆς 28ης Ἰανουαρίου διά τήν ἀναχώρησίν των.

Ὁ Πατριάρχης κατηγορεῖ τούς Μοναχοὺς διά συνεχεῖς καταγγελίας τοῦ πάπα Ἰωάννη Παύλου Β' καί τῶν Ὁρθοδόξων ἡγετῶν.

“Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἔχει ἐκδείξῃ τήν ἀνοικτοσύνην του πρὸς τήν καθολικὴν ἐκκλησίαν, μέ τήν ἐπίσκεψίν του εἰς τήν Ἀσίζην τό 2002 καί τήν διατήρησιν προσωπικῶν σχέσεων μέ τόν Πάπα. Διά τοῦτο οἱ Μοναχοὶ ἀντέδρασαν.

Ἀπορρίπτουν συνολικῶς ὅλας τὰς σχέσεις μεταξύ Καθολικῶν καί Ὁρθοδόξων” εἶπεν ὁ Ροῦσσο.

Ἡ ἀνωτέρω ὁμολογία τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Φράγκων τῆς Ἑλλάδος δέν εἶναι ἀνάμιξις εἰς τήν διαμάχην; “Ὅταν ὁμολογοῦν ὅτι βελτιώνονται οἱ σχέσεις τῶν Λατίνων μετά τῶν Νεοημερολογιτῶν ὅταν διώκονται οἱ ζηλωταί τῆς Πίστεως, δέν εἶναι ἐπιβράβευσις τῶν διώξεων ἐκ μέρους των; Ἀλλά οἱ λατίνοι δικαιοῦνται νά ἐπιχαίρουν. Αὐτοὶ ἐδημιούργησαν τήν Ἱεράν ἐξέτασιν κατὰ τό παρελθόν, ἡ ὁποία ἐξειδικεύθη εἰς τὰς μεθόδους διώξεων. Οἱ καλούμενοι Ὁρθόδοξοι ὅμως πῶς μιμοῦνται τοιαύτας πρακτικὰς. Ἀλλά τοῦτο πράττουν διά νά φανερώσουν ἔτι περισσότερον τόν ἐκλατινισμόν τῆς συνειδήσεως των.

Ἡ Ἱερά Μονή Ἑσφιγμένου πολιορκουμένη ἀπό τήν Ἑλληνικὴν Ἀστυνομίαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου Β' βλ. σελ. 9.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτήσια δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τήν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς των καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.